

EPIGRAMMA
DANIELIS ROGERSII ALBIMON-
TANI IN THEATRVM ORBIS
terrarum ab ABRAHAMO ORTELIO elaboratum.

PRISCA fides sileat sacri monumenta prioris,
Plaudat, & inuentis fama sit aqua nouis.
Nec modo Pyramidum iactet fastigia Nilus,
Nec Pharias ultra Memphis adoret opes.
Roma triumphales taceat, quos extulit Arcus,
Marmore nec vario structa Trophæa canat.
Nec miram in speciem Pœnis digesta columnis
Porticus intonso concelebranda Deo est.
Quis nunc decantet Circos, caloque Colossos
Aequatos, Pariis casaque signa iugis?
Singula sic cui quæ attriuit cana vetustas,
Vt maneat præter nomen inane nihil.
Est ubi Pompeij gradibus sublime Theatrum?
Dignaque sidereis Amphitheatra tholis?
Cuncta nouo Ortelij cedant ea prisca Theatro:
Quod structum ingenio est, sine carebit opus.

IN IDEM IOAN. VIVIANVS
VALENTIANVS.

DIVERSOS mores solita est spectare Vetustas
In scenis Enni, Cæcilijque, senis.
Alius hac repetens Ortelius, totq; theatro
Cuncta simul posset picta referre suo:
Aequoris ac terræ tractus induxit, & omnes
Quam varia cæli sub regione plagas.
Hinc quibus ad gelidum locus est declinior axem,
Corda suspent, pigro semisepulta situ.
Effrenes animos alij, sub Sole calentes
Assiduo, nimia mobilitate gerunt.
At bona temperies generosos pectoris haustus
Sufficit, hic roseo gratior aura die;
Hic placida mentes; iusti reuerentia; summi
Numinis, & sacra religionis amor;
Pérque artes varias hominum sollertia surgit,
Prodens diuina semina larga animæ.
Cum iuuat hac magnus quæ circumfunditur orbis
Ante oculos statuet parua tabella tibi:
Sin propius spectare iuuat, distincta reponet
Hic eadem in partes singula quæque suas.